

[Gunnar Fog-Petersen.]

maa han ophøre at være Dommer, saa længe han er Minister, og han kan saa blive Dommer igen, naar han holder op med at være Minister, og naar der bliver et Embede ledigt. Han vil oven i Købet som forhenværende Justitsminister have store Chancer for, saaledes som Praksis er her i Landet, ikke alene at faa et ledigt Dommerembede, men et godt ledigt Dommerembede, og han har efter Loven Ventepenge i 3 Aar, saa han kan vente paa, at et Dommerembede bliver ledigt. Dette, at en Embedsmand forflyttes fra eet Embede til et andet, anses i Almindelighed i Embedsmandskredse ikke for at være nogen Ulykke, men er tværtimod efterstræbt af Embedsmænd i alle Etater, vel at mærke, naar de kan blive forflyttet fra et mindre godt til et federe Embede. Det er den Chance, en Dommer, som har været Justitsminister, næsten altid vil have. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Ulykke paa Færde.

Den højtærede Justitsminister anførte endvidere, at der er Folk, som har den Tro, at han skulde have dobbelt Gage. Det ved jeg ikke, om der er; det kan godt være, at en saadan Tro har været udtalt: at politiske Stillinger giver Adgang til dobbelt Gage, og det anser jeg slet ikke for nogen Ulykke. Det er heller ikke noget ualmindeligt Fænomen i vort Land. Og selv om det var Tilfældet, vilde jeg ikke tage Forargelse deraf, idet jeg vilde gaa ud fra, at Ministeren saa skulde benytte sin Dobbeltgage til at lønne Stedfortræderen med. Det er paa et helt andet Punkt, det odiøse, som den højtærede Minister siger, efter min Mening ligger, nemlig i dette, at Loven ændres til Fordel for en fungerende Minister. Det giver Usikkerhed overfor Loves Betydning, og det var det, jeg pegede paa.

Den højtærede Minister udtalte saa, at jeg ikke havde kunnet nægte mig den Fornøjelse at sige noget, der var ganske ukorrekt. Hvis det var ganske ukorrekt, hvad jeg sagde, vilde det ikke have været mig nogen Fornøjelse, men tværtimod have været mig til Bedrøvelse; men desværre kan jeg ikke give den højtærede Minister Ret. Jeg nævnte det tænkte Tilfælde, at Retspræsidenten kunde sige til Ministeren: Nu maa du vælge mellem, om du vil være Minister eller Dommer, for du kan ikke vedblive at være begge Dele, og den højtærede Justitsminister sagde i den Anledning, at han aldeles ikke i sin nuværende Stilling var Byretspræsident. Det er dog mig, der har Ret, og Ministeren, der har Uret. Den højtærede Minister er jo Byrets-

præsident i dette Øjeblik. (*Justitsministeren* [Rytter]: Nej). Jo, saa sandt er Ministeren det; han er udnævnt til Embedet, og Embedet er besat ved Konstitution, men hvis der nu kom en Meddelelse om, at der var sket en Begivenhed i Folketinget, hvorved Ministeriet var gaaet af, uden at Ministeren vidste det, var den højtærede Minister Byretspræsident. (*Justitsministeren* [Rytter]: Ja, saa var jeg det.) Ja, men saa er den højtærede Minister det faktisk ogsaa, for man kan ikke komme ind i et Embede uden at faa en Udnævnelse, og den højtærede Minister har faaet en Udnævnelse, og han er ikke afskediget fra Embedet, men har en midlertidig Stedfortræder. Det kalder jeg, at han fremdeles er Byretspræsident, med en Stedfortræder i sit Sted; saa længe han er Minister, og dette forekommer mig at være det reelle i Sagen; det andet vilde kun være en Strid om Ord.

Og her vil jeg gerne med det samme gøre en Bemærkning til det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), som mente, at den Udtalelse, jeg har fremsat om Retsplejeudvalgets Begrundelse, maatte være forkert, thi det var en fast ansat Dommer, der skulde konstitueres i Embedet, og en fast ansat Dommer havde Grundlovens Beskyttelse. Saaledes har jeg i hvert Fald ikke læst Lovforslaget, og det har det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen altsaa heller ikke og Retsplejeudvalgets Medlemmer aabenbart heller ikke. Naar der staar i Lovforslagets § 1: „og at en fast ansat Dommer midlertidig beskikkes i den paagældende Stilling“, læser jeg dette som en Betingelse, der opstilles med Hensyn til den Mands Kvalifikation, som skal kunne beskikkes i Embedet: det skal være en Mand, der har fast Ansættelse som Dommer. Altsaa maa en anden beskikkes i hans Stilling, og det skal vel ogsaa være en fast ansat Dommer, og saa skal der atter beskikkes en i hans Stilling; det bliver en lang Kæde — jeg kan ikke rigtig se, hvor den skal ende, saaledes som Lovforslaget er affattet paa dette Punkt. Men naar der staar i Grundlovens § 71, at Dommere ikke kan afsættes uden ved Dom, ej heller forflyttes mod deres Ønske, vil jeg gerne spørge det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, om en Dommer, der er konstitueret i denne Stilling, ikke kan forflyttes, det vil sige, at Konstitutionen kan ophøre mod hans Ønske. Hvis den kan det, hvis Konstitutionen kan ophøre mod hans Ønske ved en Bestemmelse af Justitsministeren, saa har jeg Ret; hvis